

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

hvorefter Afgørelsen af, om et Firma falder ind under det ene eller det andet af disse Lovforslag, kan indbringes for Domstolene. Det anser jeg for at være til stor Betryggelse for Erhvervsvirksomhederne og de enkelte Personer.

De øvrige Paragraffer giver ikke Anledning til særlige Bemærkninger.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Lovforslaget om Avancebegrænsning skal jeg bemærke, at dette er opbygget efter nogenlunde de samme Principper som Lovforslaget om Tilbagebetaling af Fortjeneste, men Reglerne og Behandlingen er væsentligt mildere.

§ 2 omhandler saaledes Industri- og Haandværksleverancerne, for hvilke Hovedregelen er den, at 5 pCt. af Kostprisen tillades som Fortjeneste. Af praktiske Grunde har man foreslaaet, at Virksomheder, hvis Omsætning ikke har overstegtet 18 000 Kr. om Aaret, unddrages fra Tilbagebetalingspligten. For saa vidt angaar Omsætninger paa mellem 18 000 Kr. og 72 000 Kr. aarlig eller fra 1 500 Kr. til 6 000 Kr. gennemsnitlig pr. Maaned, tillades det dog disse Virksomheder at beholde en Fortjeneste, der svarer til den Fortjeneste, der vilde være blevet tilladt, saafremt man fortsat havde fulgt de af Udenrigsministeriets Kommitterede i Industrisager — altsaa det saakaldte Odeludvalg — anvendte Regler. Paa en Omsætning mellem 6 000 Kr. og 8 000 Kr. pr. Maaned, eller svarende til en Stigning i Omsætningen paa 96 000 Kr., tillades kun opretholdt den samme Fortjeneste som for en Omsætning paa 72 000 Kr., hvorved man opnaar, at Virksomhedens Fortjenesteprocent bliver gradvis faldende, indtil den ved 96 000 Kr. naar 5 pCt., hvilket er den tilladte Fortjeneste for de større Omsætninger. Undtaget fra Tilbagebetalingspligten er, ligesom efter det andet Lovforslag, Underleverandører, der ikke har været klar over Leverancens Formaal.

§ 3 omhandles Handelsvirksomhederne, der behandles paa tilsvarende Maade som Industrivirksomheder.

§ 4 omhandles Virksomheder, der har udført Transport af Personer eller Gods, eller som har paataget sig Speditions-, Lastnings- eller Losningsarbejder for Tyskerne.

§ 5 omhandler Afhændelse, Udleje eller Bortforpagtning af fast Ejendom med eller uden Løsøre til Tyskerne, men Behandlingen af disse Spørgsmaal er henlagt til det særlige Vurderingsnævn, der omhandles i Lov Nr. 307 af 29. Juli 1945 om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen.

§ 6 indeholder den samme Bestemmelse som § 12 i Lovforslaget om Tilbagebetaling angaaende Adgang til skønsmæssigt at kræve Tilbagebetaling af Firmaer, hvis Regnskaber ikke er tilstrækkeligt i Orden.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget svarer ganske til de tilsvarende Bestemmelser i Lovforslaget om Tilbagebetaling, og jeg skal ikke gøre yderligere Bemærkninger, men tillader mig at indstille Lovforslagene til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Hans Hansen: Gennem de 5 Besættelsesaar, som vi har gennemlevet, er der foregaaet megen Handel og foretaget mange og ofte meget store Arbejder for Tyskerne. Herved har mange erhvervsdrivende haft store Fortjenester, der, som det vil erindres, er betalt af Danmarks Nationalbank. Det er derfor ganske naturligt, at der i den danske Befolkning er vokset et stærkt Krav frem om, at disse Fortjenester bør tilbagebetales til det danske Samfund. De foretagne Leverancer og Arbejder for Tyskerne er imidlertid udført med mere eller mindre Velvilje af de danske erhvervsdrivende. Der var en Del, som var ivrige for at komme med, medens der var andre, der kun under den Tvang, som Besættelsesmagten udøvede, paatog sig disse Arbejder; i visse Tilfælde skete det efter Tilskyndelse fra danske Myndigheder. Det er ganske rimeligt, at der tages Hensyn til disse Forhold i den Lovgivning, hvorefter der skal kunne kræves Tilbagebetaling af dem, som har udført Arbejder m. v. for Tyskerne. Under de Forhandlinger, som har fundet Sted i Handelsministeriet om de foreliggende Lovforslag, har det været et almindeligt Ønske, at man skulde søge at begrænse Antallet af dem, hos hvem der skal foretages Revision efter Loven af 12. Juli d. A. og Tilbagebetaling efter de Love, vi her behandler; for det maa inden for en rimelig Tid blive muligt at faa afviklet disse Sager.

De foreliggende Lovforslags Titler karakteriserer Indholdet, idet det i det ene Lovforslags Titel hedder: Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed i tysk Interesse, medens det i det andet hedder: Avancebegrænsning vedrørende visse Arbejder og Leverancer. Forslaget om Tilbagebetaling omfatter de mere odiøse Tilfælde. Det angaar de Virksomheder, der er oprettet efter 9. April 1940, eller som efter dette Tidspunkt er blevet omdannet eller har foretaget væsentlige Udvidelser af Driftsanlæg eller af Driftsmateriel ved Køb, Leje eller Laan, med mindre den paagældende godt-